

[Th. M. Andersen.]

udrette noget, til at skabe noget findes hos næsten alle unge Mennesker, er det saa meget mere sørgeligt, at vi ved en forfejlet Lovgivning har frataget den unge Slægt Muligheden for individuelt at skole sig og dygtiggøre sig og dermed borttaget Muligheden for at bygge videre paa det Fundament, som Generationer har skabt gennem vort Haandværks- og Mesterlære.

Jeg erindrer fra den Periode, da Loven var under Debat, en Radiotale af den højtærede Statsminister, hvor Statsministeren udtalte: „Den fattige Enkes Søn skulde jo ogsaa gerne i Lære“. Det blev saadan, at hverken den fattige eller den rige Enkes Søn kom i Lære i det Omfang, som kunde være ønskeligt.

Det skæve Forhold fremkom i Strid med Statsministerens Ønske, idet den rige Enkes Søn i mange Tilfælde blev den foretrukne og kom i Lære, vel at mærke først efter det fyldte 18de Aar og med en god Realeksamen, medens den fattige Enkes Søn — jeg mener ogsaa dermed Drengene fra mindre godt stillede Hjem, hvor der hverken var Raad til Aars Lediggang eller Realeksamen — maatte gaa uden Lære. Disse Drengene søgte og søger ind paa Værkstederne som Arbejdsdrengene allerede i 14—15 Aars Alderen. De besøger som Regel ikke de tekniske Skoler, de faar ingen faglig Uddannelse, men bliver brugt som Hjælpere til alt muligt, hvor de kan anvendes. Saaledes gaar det, til den unge Mand fylder 18 Aar, da han ifølge gældende Overenskomster skal have tarifmæssig Betaling som Arbejdsmand. Det Arbejde, han kan udføre, kan ikke bære den højere Løn, og den unge Mand, som nu ifølge sin Alder skulde kunne udfolde sig positivt og begynde at stille sin Ungdomskraft til Landets og Samfundets Tjeneste, glider ud i det store Haabløshedens Land, som hedder Arbejdsløsheden.

Vi maa kunne fri ham herfor, og jeg tror, at alle Partier vil gaa ind for en Løsning for at hjælpe Ungdommen og dermed skabe en af de Kraftkilder, som Samfundet skal øse af.

Jeg henstiller til den højtærede Arbejds- og Socialminister at tage Lærlingeloven op til Revision og dermed opfylde det Ønske fra vort Haandværk og den mindre Industri og ikke mindst fra den danske unge Mand, som gerne vil i Lære.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen om den foreliggende Sag.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aage Henriksen, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aage Henriksen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ægteskabsloaen.

Statistikere og Økonomer har flere Gange henvist til, at Danmarks nuværende befolkningspolitiske Situation ikke byder nogen Garanti for, at den danske Befolkning vil vokse videre, og at der derfor vil ske dybtgaaende Ændringer i Samfundet.

Den danske Befolkningssituation fremgaar af følgende Befolkningstal.

Den gennemsnitlige procentuale Tilvækst i den danske Befolkning, der i Aarene 1901—10 endnu viste 1,19 pCt., faldt i de følgende Aar, til 0,76 pCt. i Aarene 1921—30.

1931—40 viste Befolkningen en gennemsnitlig Tilvækst paa 0,79 pCt., og Befolkningstilvæksten i det sidste Aar, 1939—40, var 0,71 pCt.

Antallet af levendefødte var i Aarene 1901—10 gennemsnitlig 28,6 pr. 1 000 Indbyggere og er derefter faldet stærkt, saa at det gennemsnitlige Tal for Aarene 1931—1940 var 17,9 pCt. I Aaret 1940 blev der født 18,3 levende Børn pr. 1 000 Indbyggere.

Antallet af Døde er fra 14,2 pCt. pr. 1 000 Indbyggere i 1901—10 faldet til 10,7 i 1931—40. I 1940 var der 10,4 Døde pr. 1 000 Indbyggere. Børnedødeligheden, det vil sige døde under 1 Aar i Procent af de levendefødte, gik i de samme Tidsrum ned fra 11,1 til 6,6 pCt. I Aaret 1940 viste Børnedødeligheden det bemærkelsesværdige Tal paa kun 5 pCt.

Antallet af Ægteskaber er fra 7,3 i Aarene 1901—10 steget til 8,9 pr. 1 000 Indbyggere i Aarene 1931—40. I Aaret 1940 er Antallet af Ægteskaber oppe paa 9,2 pr. 1 000 Indbyggere.

Danmarks stigende absolutte Befolkningstal skyldes i høj Grad Nedgangen i den almindelige Dødelighedsprocent inklusive Nedgangen i Børnedødeligheden. Da der er sat Grænser for denne Nedgang, vil det Tidspunkt komme, hvor Befolkningstilvæksten udelukkende rekruteres fra de stærkt dalende Fødselstal.

Der maa i denne Sammenhæng henvises til, at det saakaldte Fødselsoverskud, det vil sige det Tal, Fødselstallet er større end Dødstallet, ikke giver noget eksakt Billede